

TVÅ O DEN

Jag vet att allt har ett otal valörer
— all sannings relativitet —
men ytterst gäller det bara svart eller vitt!
Inte det likgiltigt svart eller vita
men nerven av svart
eller nerven av vitt,
förmågan, viljan till svart
eller viljan till vitt.

Kött av mitt kött
och blod av mitt blod
de som sett svart och vitt

i allt det ändlösa grå,
de som förstått att vårt både och
trots allt är ett antingen eller,
de som förmått att ständigt ånyo
konstatera, uppleva, medverka, delta
i kampen på liv eller död,
som pågår i allt det skenbart betydelselösa
ända ner till en fingerrörelse,
ja, till ett dammkorns flykt!
De som gått in i det minsta
med öga och öde som insats.

Ni, mina hjältar!
Riddare med både vank och tadel,
riddare av hat och lidelse, hårda sångare!
O, hur jag älskat, hur djupt jag för-
nummit
den smärtsamma kampen i era hjärtan
mellan venöst och arteriellt!

Stora människohatare! Ni som av alla
haft mest till övers för mänskligheten!
Sisyfusarbetare! Hur ömma i hemlighet,

utan blödighet, utan förfall!
Hur ödmjukt höll inte hårda nävarna
fiolen!
Hur klingade inte stålkvinten av silver!
Er ville jag följa, er skall jag följa
var gång mina krämpor och svaghetstill-
stånd,

min rädsla, min vemodspuckel
lämnar mig frid!

Gunnar Ekelöf.

